

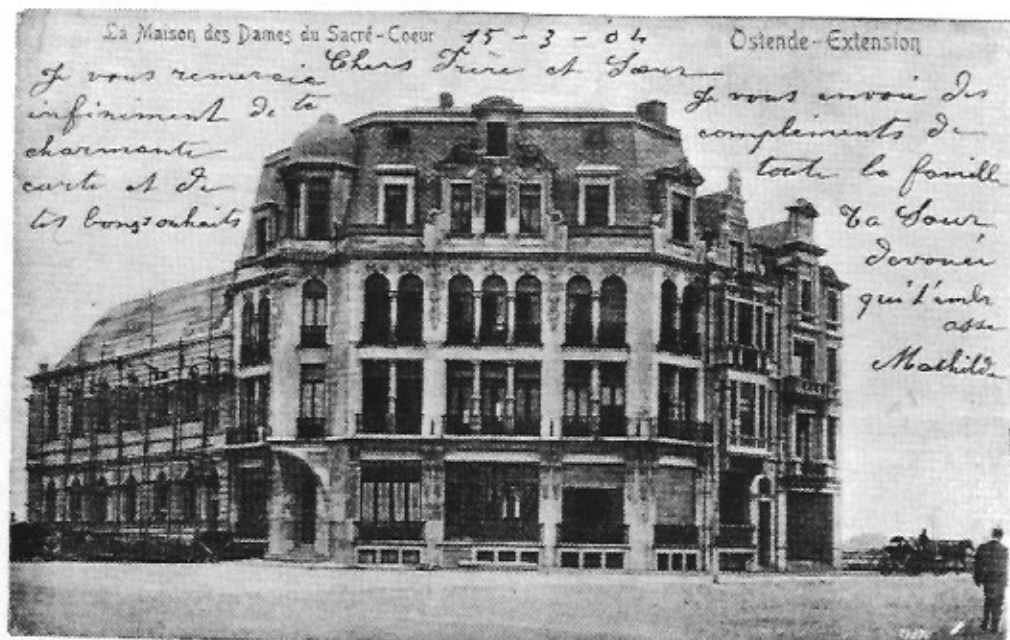
MARIAKERKE

W. Pieters

La Maison des Dames du Sacré-Coeur

Voor de meeste Oostendenaars is de naam "Sacré Coeur" een plaats of instelling, waar onderricht wordt gegeven op hoog technisch niveau voor het behalen van een diploma technisch ingenieur.

Nochtans heeft dit imposant gebouw een rijk verleden en werd bij het begin van deze eeuw ontworpen als bakermat en definitieve vestiging van de ORDE VAN DE ZUSTERS VAN HET H. HART.

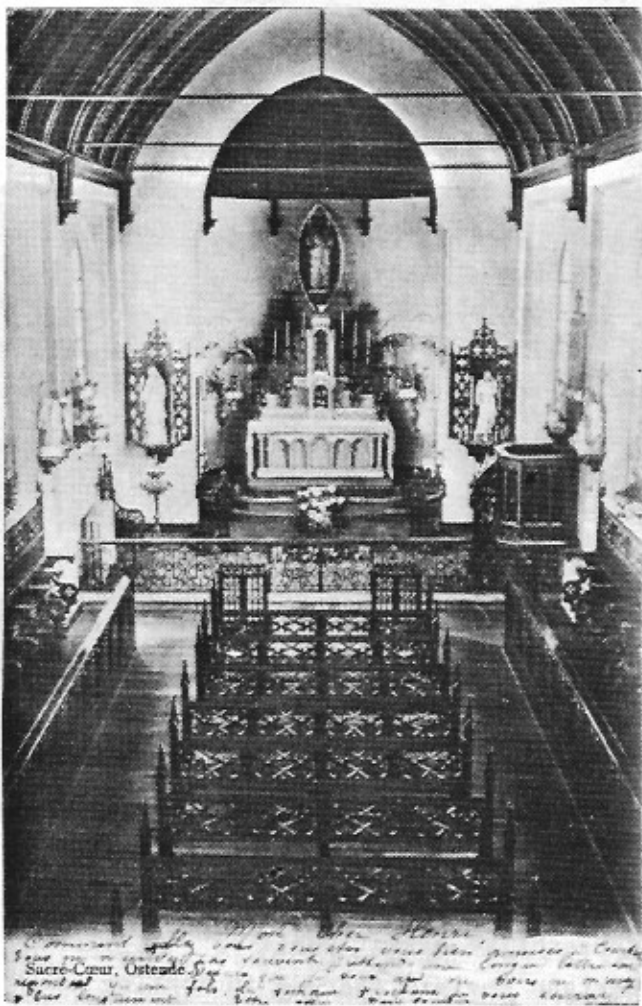
Alles begon in 1904 met de aankoop van een paar villa's op de hoek 17 Octoberstraat en Zeedijk. Hier werd het pensionaat en woonstgelegenheid ingericht. Thans kan men nog altijd één van deze villa's waarnemen. Dit prachtig "Belle Epoque" gebouw werd ontworpen door de gekende architect DUJARDIN in 1899. Deze architect was ondermeer de ontwerper van het bekende kuuroord "HYDRO" te Mariakerke en vele villa's in de regio Oostende.

Het volledig afgewerkte complex (Edit. Lava, 1911)

In 1905 werd het gebouw uitgebreid met de rijkelijk gestoffeerde kapel ter aanbidding van het H. Hart van J. Christus. Deze kapel is gelegen aan de 17 Octoberstraat. Ook werden klaslokalen, wandelgangen en studeervertrekken bijgebouwd, gelegen aan de zeedijk. De binnenkoer palend aan de Troonstraat werd ingericht als parkrecreatie en later werden ook een tennisplein en wandelpaden aangelegd.

Het pensionaat was bestemd voor meisjes uit de hogere kringen en onderwijs was uitsluitend in de franse taal ingericht. Het grootste accent werd gelegd op godsdienst en filosofie. Ook de gedragslijn "etiquette", zoals het buigen "révérence" voor de oversten en dergelijke mondaine zaken werden aangeleerd.

Binnenzicht van de kapel.

Aan de zijwanden zijn zitbanken aangebracht, voorbehouden voor de kloosterzusters.

De biechtstoel bevindt zich aan de muur rechts.

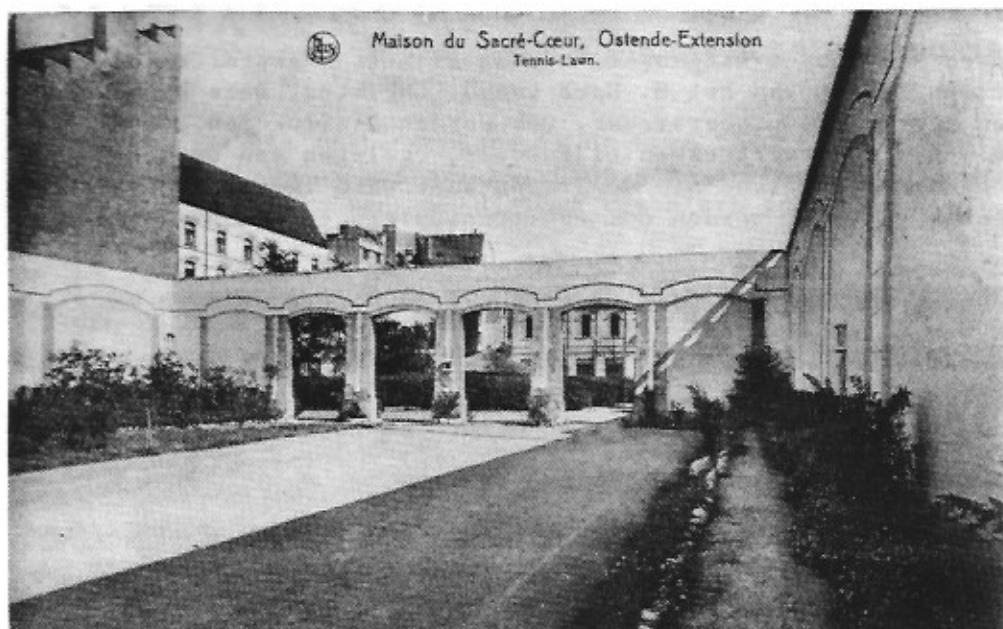
Prachtig houtsnijwerk werd gebezigd.

(kaart uit 1906)

De kapel werd, helaas, vernietigd bij de afbraak in 1976 ter uitbreiding van de Industriële Hogeschool.

De leeftijd van de "demoiselles" varieerde tussen 15 en 20 jaar. Het hoogste aantal leerlingen bedroeg 72, een getal dat bereikt werd in het laatste schooljaar 1955-1956. Interessant om vermelden is, dat de latere Prinses Liliane, dochter van de Oostendse reder H. BAELS en tweede echtgenote van Koning Leopold III een tijdje in deze instelling de lessen volgde.

Aangezien de meeste leerlingen ook wilden profiteren van de gezonde zeelucht, werden sportmanifestaties beoefend zoals strandspelen en tennisspel.

Ter
ontspanning
werd
getennist en...

getuinierd.

Gedurende de twee oorlogen werden de gebouwen gesloten. In de periode 1940-1945 werd grote schade aangericht aan de kapel en de dakconstructie. Langs de zeedijk werden de vensters dichtgemetseld als onderdeel van de reusachtige Atlantikwal.

In 1954 werd het 50-jarig bestaan gevierd, maar de inrichting als onderwijsinstelling kreeg steeds minder belangstelling, vooral wegens het franstalige onderwijs in de Vlaamse gemeenschap.

De Supérieure Générale besloot de gebouwen te sluiten in februari 1956. Het Vrij Technisch Instituut besloot tot overname. Op 5 mei 1956 werd de nieuwe instelling officieel ingewijd door Mgr. DESMEDT.

Wegens de grote expansie tot Industriële Hogeschool en het stijgend aantal leerlingen werd de vleugel kant 17 Octoberstraat in 1976 afgebroken en tot moderne infrastructuur omgebouwd.

Tot slot dient vermeld, dat ongeveer 50 oud-leerlingen zijn togetreden tot de Orde van het H. Hart en dat 18 Zusters van deze orde begraven liggen in de schaduw van de O.L.V.-kerk te Maria-kerke (1).

(1) zie Ostendiana II.

